

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

52. Donatio ad filios.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

amantissima filia mea illa. Ego enim vir magnificus ille. Omnibus non habetur incognitum quod, sicut lex Salica continet, de res meas, quod mihi ex alode parentum meorum obvenit, apud germanos tuos filios meos minimè in hereditate succedere potebas. Propterea mihi præpatuit plenissima & integra voluntas ut hanc epistolam heredetoriam in te fieri & adfirmare rogavi, ut si mihi in hoc seculo subprestis apparueris, in omnes res meas, tam ex alode parentum meorum quam ex meo contractum mihi obvenit, in pago illo, in loco qui dicitur ille, & in quibuscumque pagis aut territoriis, ubicunque habere videor, tam manjis, domibus, edificiis, vincis, olicis, silvis, campis, pratis, pascuis, aquis, aquarumve decursibus, quicquid dicitur aut nominari potest, quantumcumque de meo proprio moriens dereliquerero, in omnes res meas in hereditate apud germanos tuos filios meos succedas, & æqualeatia inter vos exinde dividere vel exæquare facias.

Et quod ad partem tuam exinde recipis, quicquid exinde facere volueris, liberam & firmissimam in omnibus habeas potestatem faciendo. Si quis verò, quod nec fieri credo.

Cautio de vinea.

L. Domino fratri illo ille. Ad petitio-ne mea mihi non denegasti, nisi ut in summa necessitate mea argento vel amictio valentes solidos tantos in manu mea ad præstatum beneficium mihi præstisti. Propterea oppignoro tibi vineam proprietatis meæ in pago illo, in loco qui dicitur illo anipenos tantos. Subjungit de ambobus lateribus & ambobus frontibus terra lui, infra ipsa terminatione & mensura ad integrum, & usque annos tantos fructum quem ibidem Deus dederit, ad parte tua elidiatut habere debeas, & per temetipsum ipsa vinea condigere facias; & quomodo ipso fructus tantos annos translatos habueris, & debito tuo tibi reddidero, cautionem meam per manibus recipiam, stipulatione subnixa. Actum illo.

Securitas.

L I. Non minima sed maxima vertitur discordia inter illo & illo. Venientes in loco illo ante bonis hominibus, repetebat ipse ille in causa sua, vel in conjugie sua illa, adversus ipsum lue, dum diceret eò quod ipsa genua sua impinxerit, & super filia eorum nomine illa cœsisset, & ipsam ibidem occisit; sed ipsa illa hanc causam minimè potuit denegare. Exinde taliter ad ipsos

bonis hominibus fuit judicatum ut illam leudem, ut lex erat, ipsius luo solvere debet. quod ita in præcente fecit, & servo suo nomine illo vel alia rauba sua ipsa illa pro illa leude ipsius lue vel conjugie sua illa, in quod eis bene complacuit, dedit. Propterea jam dictus ille & coniugis sua illa hanc securitatem in ipsa illa vel go suo fieri & adfirmare rogarerunt, ut nullo unquam tempore de jam dicta causa, nec de illa morte, nec de ipsa leude, nullas calumnias nec repetitiones nec fatigations nec nos nec nullus de heredibus nostris nec quislibet opposita persona agere nec generare nec repeterem non debeamus. Quod qui attentaverit, & a nobis vel heredibus nostris defensatum non fuerit, inferamus tibi unâ cum socio fisco auri uncias tantas, argento pondo tanto esse multando, & præsens securitas omni tempore firma permaneat, stipulatione subnixa. Actum illo.

Donatio ad filios.

L II. Gestâ lex & consuetudo exposcit ut quæcumque persona naturales filios habuerit, & alios plures non habuerit, si eos in sua voluerit instituire hereditate, qualiter in suum potius arbitrium ad faciendi id pater hoc quod in eos voluerit, liberam habeat potestatem. Ideoque ego ille, dum non est incognitum quod femina aliqua nomen illa bene ingenua ad conjugium mihi sociavi uxore, sed qualis caufas vel tempora me oppresserunt ut chartolam libelli dotis ad eam, sicut lex declarat, minimè exceſſit facere, unde ipsi filij mei, secundum legem, naturales appellantur, & filios in ea generavi, quibus baptismo nomen imponimus illos & illos, propterea volo ut prædicti filij mei in omni corpore facultatis meæ in pago illo, in loca denominantes illos & illos, in legitimam successionem debeat addere appatuere, hoc est, tam terris, manjis, unâ cum superpositis dominibus, edificiis, utriusque generi sexus peculiis, mancipliis ibidem commanentibus, tam ibidem quam & aliunde translati, sicut dixi, quod nostra est posseſſio, & quod de successione parentum nobis obvenit, tam de alode, quam de comparato vel de qualibet adtractu ad nos noscitur pervenisse, & quicquid à die præsente nostra est posseſſio vel dominatio, cum omni jure & merito & omni re inexquisita quandoquidem moriens dereliquerero, in vestra debeat revocare potestate & dominatione, & faciat exinde jure

jure proprietario quod volueritis, & nullus vobis de omni hereditate mea repudiareret non debat, nec facere possit, stipulatione subnixa.

Mandatum.

LIII. Dulcissimo amico meo illo, ego ille. Rogo atque injungo caritate tua ut hias ad vicem meam ad civitatem illam, ad illo defensore & illo professore, vel curia publica ipsius civitatis, & hanc epistolam, qua ego filios meos illos in totius hereditatis meae legitima successione instituire & legitimos filios meos, sicut in ipsius epistola textu continetur, conscribere volui, ea gestis municipalibus, ut mos & lex est, juxta morem & consuetudinem alligare atque firmare facias, ad prosecutionem celebratam. quod tibi rogo mihi rescribere pigrum non graveris stipulatione.

Hereditaria de hereditate.

LIV. In nomine Domini. Anno illo Domini nostri illius Regis, mensie illo, gesta habita apud laudabile viro illo defensore & illo professore vel curia publica ipsius civitatis, ille ait. Quæso vobis, optimæ defensor, ut mihi codices publicos patere jubeatis, quia habeo quædam prosecutio que gestorum allegatione cupio roborari. Memorati defensor & ordo curia dixerunt: Patent tibi codices publici, prosequere quæ optas. Ille dixit: Amicus meus ille mihi injunxit per suum mandatum sollemniter roboratum ad laudabilitatem vestram accedere debere, & hanc epistolam, quam ipse, sicut textus declarat, in predictos filios suis illos conscripsit, pro eo quod in bene ingenua femina illa ipsos generavit, & tamen chartolam libelli dotis ei secundum legem non adfirmavit, propterea jam dicti filii secundum legem naturales appellantur, ita antedictus pater eorum ei complacuit ut ipsos secundum legem Romanam in ipsa civitate ante curiam publicam debeat in legitima totius hereditatis suæ instituire hereditatem, ita & fecit, dum inprolis, nec legitimos infantes non habuerit, ipsos in legitima hereditate pro legitimis filiis in omnes causas recepit; ut prædicta epistola juxta morem & consuetudinem gestis municipalibus alligari atque firmari debeat. Suprascriptus defensor una cum suis curialibus vel subscriptionibus instituerunt vel inobdierunt sub signaculis. Et hæc gesta quomodo est conscripta, manu eorum roborta, ei vidi fuiimus tradidisse, stipulatione subnixa. Actum.

Tom. II.

Epistola.

L V. Magnifico amico meo illo, ego ille. Cognoscas juxta injunctionem tuam, ut per tuum mandatum mihi rogasti, ad illa civitate ad illo defensore vel curia publica ipsius civitatis me accessisse, & hanc chartolam, qua infantes tuos, quod natürales sunt, in legitima hereditate secundum legem instituisti, sicut in ipsa chartolam de rebus quam & de ipsa munera ad ipsius infantes continetur, gestis municipalibus juxta morem & consuetudinem allegasse atque firmasse cognoscas, & de perfectione celebrata, quod mihi rogasti, rescribere vel prosequere mihi pigrum non fuit. stipulatione subnixa.

Gesta manumissionis.

L VI. Quod secundum legem Romanam actum est nullatenus revocetur. Itaque sub die illo, anno illo regni Domini nostri illius Regis, Indictione illa, vir venerabilis ille Diaconus testatur eis quia stabili sub scripturis manumittere in Ecclesia illa vindictaque liberare famulo illo suo nomen illo bene sibi merito secundum constitutionem bonæ memorie Constantini legis, qua fixum est ut omnes qui sub oculis Episcoporum, Presbyterorum, seu Diaconorum in Ecclesia manumittuntur, ad civitatem pertineat, & ab Ecclesia defensetur, & vult eum juxta consuetudinem, cuius commemoratione * subprærida est, ad civitatem pertinere Romanam, ea ^{* Lindena*lrog. supra.*} tamen conditione ut eat ubique, quam vohuerit partem perget, tanquam si ab ingenui parentibus fuisset natus vel procreatus, & nulli heredum ac proheredum meorum minimè quicquam debeat servitutis, nec libertutatis gratiam, nec patronatus obsequium, sed, sicut dixi, sub integra & legitima ingenuitate debeat permanere ingenuus atque securus, & semper ad civitatem debeat pertinere Romanam, testamentum etiam faciendi liberam in omnibus habeat potestatem. Si quis verò.

Traditoria.

L VII. Notitia traditionalis, qualiter vel quibus praesentibus venit homo aliquis nomine ille ad illo manu, quem ante hos dies per chartolam venditionis ad filium suum adfirmavit, per vius fuit tradidisse vel consignasse, & exitum inde fecisse. His praesentibus.

Obnoxiationis.

L VIII. Domino meo semper, ego enim ille. Dum non est incognitum quali-

G g